

Udskriftsdato: 21. december 2025

KEN nr 9328 af 15/05/2000 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse P-14-00 om kræftlidelse - skulderlidelse - ryglidelse - resterhvervsevne - arbejdsprøvning - Højesterets dom - pension

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: J.nr.: 601721-99

Ankestyrelsens principafgørelse P-14-00 om kræftlidelse - skulderlidelse - ryglidelse - resterhvervsevne - arbejdsprøvning - Højesterets dom - pension

Resume:

Ankestyrelsen har på baggrund af Højesterets dom af 22. december 1999 behandlet en række sager til belysning af omfanget af nedsættelsen af erhvervsevnen ved afgørelsen af hvilken grad af førtidspension, der kunne tilkendes.

I denne bedømmelse indgik de helbredsmæssige oplysninger og oplysningerne om mulighederne for aktivering, revalidering eller behandling. Desuden indgik oplysningerne om uddannelse og hidtidig virksomhed, alder og beskæftigelsesmuligheder m.v.

Sagen drejede sig om en 52-årig tidligere ølkusk, som var tilkendt forhøjet almindelig førtidspension. Ansøger havde søgt om forhøjelse på grund af følger efter kræftlidelse i svælget. Lidelsen var blevet behandlet med stråler, og der var lettere følger heraf. Der var ikke tegn på tilbagefald.

Herudover havde ansøger smerter i lænderyggen samt skuldersmerter. For så vidt angik skulderlidelsen var ansøger henvist til behandling.

Efter Ankestyrelsens vurdering udelukkede ansøgerens helbredstilstand ikke, at han kunne bestride hensyntagende deltidsbeskæftigelse.

Ankestyrelsen bad derfor ansøger om eventuelt efter fornyet arbejdsprøvning, sammen med kommunen at overveje mulighederne herfor. Ankestyrelsen var i den forbindelse opmærksom på, at ansøger tidligere var forsøgt arbejdsprøvet, men at han ikke havde ønsket at fuldføre forløbet.

Love:

Lov om social pension - lovbekendtgørelse nr. 22 af 14. januar 1998 - § 14 og § 15

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en 52-årig mand. Ansøger havde sidst arbejdet som ølkusk. I 1990 måtte ansøger langtidssygemeldes på grund af sin ryglidelse.

Ansøger søgte om førtidspension i oktober 1995. I december 1995 tilkendte kommunen ansøger forhøjet almindelig førtidspension efter § 14, stk. 3, nr. 2.

I november 1997 ansøgte ansøger om forhøjelse af sin førtidspension. Kommunen meddelte ansøger afslag på forhøjelse, men fandt at ansøger var berettiget til en ren helbedsbetinget førtidspension efter § 14, stk. 3, nr. 1. Ansøger klagede over kommunens afgørelse til det sociale nævn, som i september

1999 tiltrådte kommunens afgørelse.

Nævnet begrundede sin afgørelse med, at ansøger havde haft mangeårige rygsmerter, og at der var påvist degenerationer i ryggen. Nævnet lagde vægt på, at der ikke var påvist neurologiske udfald.

Nævnet lagde endvidere til grund, at ansøger havde været behandlet for kræft i svælget, men nævnet lagde vægt på, at der ikke var tale om recidiv.

Nævnet bemærkede herefter, at der var tale om en let ryglidelse med nogen smertetilstand, en skulderlidelse medførende smerter, men dog med mulighed for behandling samt en svælglidelse, som ikke havde væsentlig indflydelse på erhvervsevnen.

Nævnet fandt, at disse lidelser ikke skulle være til hinder for, at ansøger skulle kunne påtage sig halvtidsbeskæftigelse i ikke rygbelastende, skulderbelastende arbejde, hvis ansøger gennemgik relevant behandling samt kunne motiveres herfor.

Ansøgers helbredsmæssige forhold var beskrevet i en række lægelige akter, og der forelå udtalelse af 22. maj 1995 fra revacenter, hvor ansøger forgæves var forsøgt arbejdsprøvet.

I neurokirurgisk erklæring fra december 1993 konkluderedes blandt andet konstante lændesmerter på grund af spondylose og arcolyse af 5. lændehvirvel med sekundære muskelsmerter. Der anførtes ingen hvirvelskridning og ingen tegn til diskusprolaps. Der blev foreslået behandling med fysioterapi.

Af journaloplysninger af 20. august 1999 fremgik blandt andet, at ansøger, efter kræftbehandling i svælg i august 1997, var fundet klinisk recidivfri.

Af seneste journaloplysninger fra oktober 1999 til januar 2000 fremgik det blandt andet, at der i halshvirvel var fri bevægelighed, at der i lænderyg ligeledes var fri bevægelighed i alle retninger, men ømhed i den nederste del af lænderyggen. Om arme og ben var det blandt andet anført, at der ikke var nogen neurologiske udfaldssymptomer.

Af samme journaloplysninger fremgik om ansøgers højre skulder, at ansøger havde højresidige skuldersmerter.

Under behandlingen af sagen indhentede Ankestyrelsen supplerende oplysninger om UL-scanning af ansøgers højre skulder, hvoraf blandt andet fremgik forkalkning på oversiden af sene ved skulderled og mistanke om slidgigt imellem skulder og nøgleben.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af praksis for tilkendelse af mellemste førtidspension på baggrund af Højesterets dom af 22. december 1999.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøger ikke havde ret til mere end forhøjet almindelig førtidspension efter § 14, stk. 3, nr. 1, i lov om social pension.

Ansøger kunne derfor ikke få udbetalt mere i pension.

Begrundelsen var, at Ankestyrelsen skønnede, at ansøgers erhvervsevne ikke var varigt nedsat med omkring 2/3. Dette er en betingelse for at få mellemste førtidspension efter lovens § 14, stk. 2, nr. 1.

Ved bedømmelsen af, i hvilket omfang erhvervsevnen var nedsat tog Ankestyrelsen hensyn til de helbredsmæssige oplysninger og oplysningerne om mulighederne for aktivering, revalidering eller behandling. Der blev desuden taget hensyn til oplysningerne om uddannelse og hidtidig virksomhed, alder og beskæftigelsesmuligheder m.v. Der henvises herved til pensionslovens § 15, stk. 1-3.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at ansøger havde en skulder- og ryglidelse samt gener efter kræftlidelse i halsen.

Hvad angik ansøgers kræftlidelse bemærkede Ankestyrelsen, at han ved kontrol i august 1999 var fundet recidivfri (ingen tilbagefald), men at han havde gener i form af tørhed i mund og svælg samt sejt slim om natten.

Det var Ankestyrelsens vurdering, at ansøgers kræftlidelse, således som denne forelå beskrevet i de lægelige akter, ikke påvirkede erhvervsevnen i væsentlig grad.

Hvad angik skulderlidelsen bemærkede Ankestyrelsen, at ansøger var henvist til behandling herfor. Ansøger havde smerter i armen, hvis armen førtes mere end 90 grader ud fra kroppen.

For så vidt angik ryglidelsen bemærkede Ankestyrelsen, at ansøger havde degenerative forandringer svarende til lænderyggen. Ankestyrelsen skønnede, at blokader og smertestillende medicin ville kunne reducere ansøgers smertesymptomer, men ikke helbrede disse permanent. Ansøger havde aktuelt symptomer i form af muskulære smerter lavt i lænden.

Efter Ankestyrelsens vurdering udelukkede helbredstilstanden ikke, at ansøger burde kunne klare hensynstagende deltidsbeskæftigelse.

Ankestyrelsen bad derfor ansøger om eventuelt efter fornyet arbejdsprøvning, sammen med kommunen, at overveje mulighederne herfor.

Ankestyrelsen var i den forbindelse opmærksom på, at ansøger tidligere var forsøgt arbejdsprøvet, men at han ikke havde ønsket at fuldføre forløbet.

Ankestyrelsen stædfæstede således det sociale nævns afgørelse.